Схема самоаналізу уроку 2

1

Характеристика класу:

- Структура міжособистісних взаємин (лідери, аутсайдери; наявність угрупувань, їхній склад, взаємодія структур особистих взаємин та організаційної структури класу);
- Характеристика вад біологічного розвитку учнів (дефекти зору, слуху; соматичні захворювання; особливості вищої нервової системи (надмірна загальмованість або збудливість); патологічні відхилення);
- Характеристика дефектів психічного розвитку (слабкий розвиток інтелектуальної сфери членів учнівського колективу; слабкий розвиток вольової сфери окремих учнів; слабкий розвиток емоційної сфери особистості); характеристика розвитку психічних якостей (повний брак пізнавального інтересу, потреби в знаннях, налаштування на навчання; недоліки у ставлення особистості до себе, учителя, родини, колективу).
- Аналізування недоліків підготовленості учнів класу (прогалини у фактичних знаннях і вміннях; проблеми в навичках навчальної праці; погані звички й культура поведінки).
- Аналізування недоліків дидактичних і виховних впливів школи, родини, однолітків, позашкільного середовища (звісно, зовсім необов'язково під час кожного самоаналізу уроку настільки вичерпно характеризувати клас, у якому відбувався урок; однак аналіз уроку вчителем відрізняється від аналізу того самого уроку будь-яким керівником тим, що вчительський аналіз зорієнтований не тільки на конкретний клас, а й на конкретних учнів).

2

Зовнішні зв'язки уроку: місце й роль цього уроку в досліджуваній темі; характер зв'язку уроку з попередніми й наступними уроками.

3

Мета уроку з опорою на характеристику класу: чого слід досягти в знаннях і вміннях відповідно до специфіки учнівського колективу; який виховний вплив застосувати до учнів; які якості почати (продовжити, завершити), розвивати.

4

Задум уроку (план): яким є зміст навчального матеріалу; як учні засвоюватимуть його (найвдаліші методи навчання і форм організації пізнавальної діяльності); яку частину матеріалу діти можуть опанувати самостійно; яка частина матеріалу вимагає допомоги вчителя під час вивчення; що необхідно добре запам'ятати, а що використовувати тільки як ілюстрацію; що з раніше вивченого необхідно повторити та на що спертися під час засвоєння нового; як закріпити вивчене; що буде цікавим і легким, а що складним; у який спосіб досягнути пізнавальних та виховних завдань уроку.

5

Будова уроку відповідно до його задуму: характеристика етапів уроку; виокремлення навчально-виховних моментів, що найбільше позитивно, або негативно вплинули на перебіг уроку, на формування кінцевого результату.

6

Структурний аспект: докладний аналіз етапів, які, на думку вчителя, найсильніше позитивно або негативно вплинули на формування кінцевого результату уроку; аналіз відповідності в межах цих моментів завдань, змісту, методів і форм.

7

Функціональний аспект: наскільки структура уроку відповідала поставленій меті, задуму уроку можливості класного колективу, вдалі й невдалі моменти діяльності вчителя й учнів, відповідність стилю взаємин учителя й учнів успішному формуванню кінцевого результату уроку.

8

Кінцевий результат уроку: оцінювання якості знань, умінь і навичок, опанованих учнями на уроці; визначення розбіжності між поставленими завданнями й реальним кінцевим результатом уроку; причини цих розбіжностей; оцінювання досягнення виховних і розвивальних завдань уроку; висновки та самооцінювання уроку.

Джерело: Усе про НУШ в середній школі/Уклад: М.В. Коновалова, О.П. Семиволос, Р.Д. Ковтика та ін. – Харків: Вид. група «Основа», 2023 – 143 с.